

EDITORIAL



Conflictes de sobirania

Gran part dels disturbis socials i dels conflictes internacionals estan provocats per qüestions de sobirania. Si un Estat no és prou democràtic per a acceptar que la sobirania resideix, en última instància, en el poble, la seva incapacitat per a satisfer les necessitats dels seus ciutadans dona lloc a moviments d'insurrecció i a revoltes per a exigir autonomia o la independència.

A Europa podem veure'n exemples a Escòcia, el País Basc, Catalunya, Còrsega, Irlanda del Nord, el nord d'Itàlia, les illes Shetland, Bretanya, Flandes, Sardenya, Sicília, Alsàcia i Xipre, entre d'altres. Fora d'Europa, també trobem els casos de Palestina, el Tibet, el Kurdistan, Mali, l'Afganistan, el Sudan, Somàlia i Somalilàndia, el Sàhara Occidental, Ruanda i Burundi, les illes en litigi entre el Japó, Rússia i la Xina, el Quebec, els pobles indígenes de Xile i altres països d'Amèrica, les minories ètniques de la Xina, Nova Caledònia, Taiwan, les Maldives, les Malvines, Siachen i Caixmir. En alguns casos, com els del Quebec i Escòcia, l'Estat reconeix el dret democràtic a l'autodeterminació. En d'altres, com el d'Espanya, les reivindicacions de sobirania de la població estan limitats per llei.

A més, els conflictes de sobirania també poden sorgir com a conseqüència del no-reconeixement del dret de vot dels immigrants. Això és el que passa a l'Índia, Rússia, Angola, Sud-àfrica, l'Equador, Algèria, el Canadà, Mèxic i en molts altres països. I també poden aparèixer a causa de drets o restriccions de pesca, l'accés a terra fèrtil (acaparament de terres), l'accés a l'aigua (acaparament d'aigua), l'ocupació de terres per part de companyies fusteres i mineres (com passa a l'Amazones), l'ocupació de terres de cultiu per part de camperols o els barris de barraques (poblacions pobres), com és el cas de l'Amèrica Llatina.

De manera similar, les "primaveres" àrabs també es podrien considerar conflictes de sobirania deguts a la manca de sistemes democràtics que permetrien que la majoria de la població tingués accés a l'acció legislativa i de govern.

Els conflictes de sobirania no es poden resoldre amb la força de la llei o de les armes: la realitat ens ho ha demostrat. La cerca de solucions efectives exigeix una anàlisi del conflicte i una diplomàcia ciutadana integral.

Eduard Vinyamata
Director

**Journal of Conflictology / Escola de Cooperació
CREC / Campus per la Pau (UOC)**